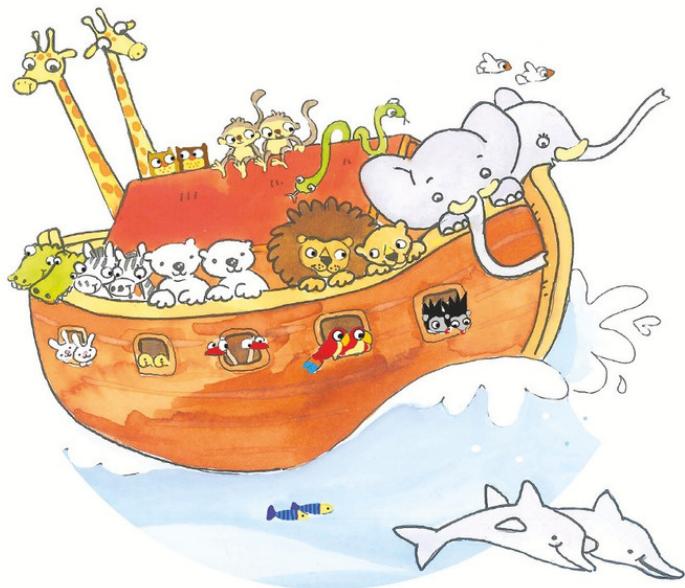

Nuh

payg'ambar qissasi

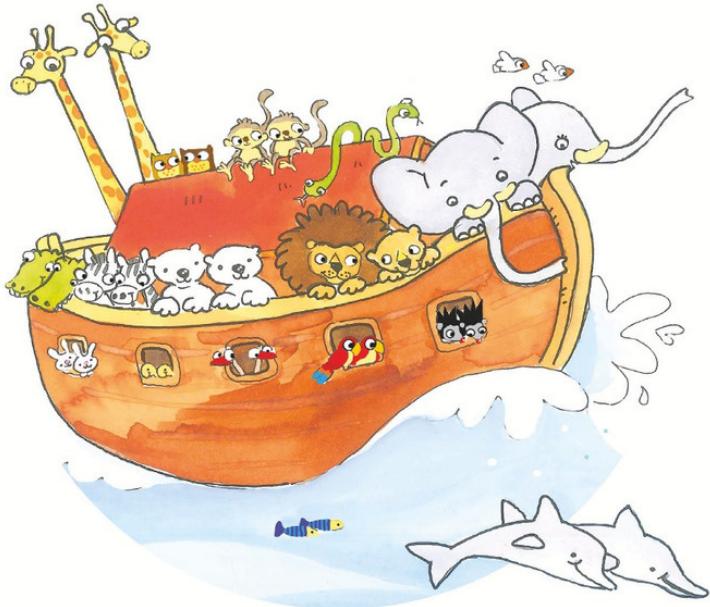
*Ushbu asar turk tilidan o'zbek tiliga Nuur tarjimonlar
guruhi tomonidan o'girildi.*

NUR

TARJIMONLAR
GURUHI

Nuh

payg'ambar qissasi

Özkan Öze
Rassom: Sevgi İçigen

*Bu kitobdagи rasmlarda payg'ambarlarning yuzlarini ko'ra
olmaysiz. Chunki musulmonlar payg'ambarlarga bo'lgan
hurmatlari tufayli ularning rasmlarini chizmaydilar.*

Odam payg'ambar yer yuziga tushganidan beri ko'p yillar o'tdi. Uzoq yillar, yuzlab, hatto minglab yillar. Odamlar ko'paydi, yer yuzi bo'ylab yoyildi. Qishloqlar, shaharchalar, katta shaharlar tashkil topdi. Ammo yomon odamlar yaxshilardan ko'payib ketdi. Ustiga ustak, odamlar Allohnini unutib, haykallarga qullik qila boshladi, ya'ni butlarga sig'inishni boshladi.

Boshiga ish tushgan butga yugurardi:
"Iltimos sendan ey but, menga buni ber,
uni ber", - derdi. Biron narsadan
qo'rqqanlar butga yolvorib: "Meni asra ey
but, iltimos", - derdi. Muammolari hal
bo'lgan odamlar yana butning oldida
hozir bo'lishib: "Bizni qutqarganing
uchun katta rahmat aytamiz, ey but", -
deyishardi.

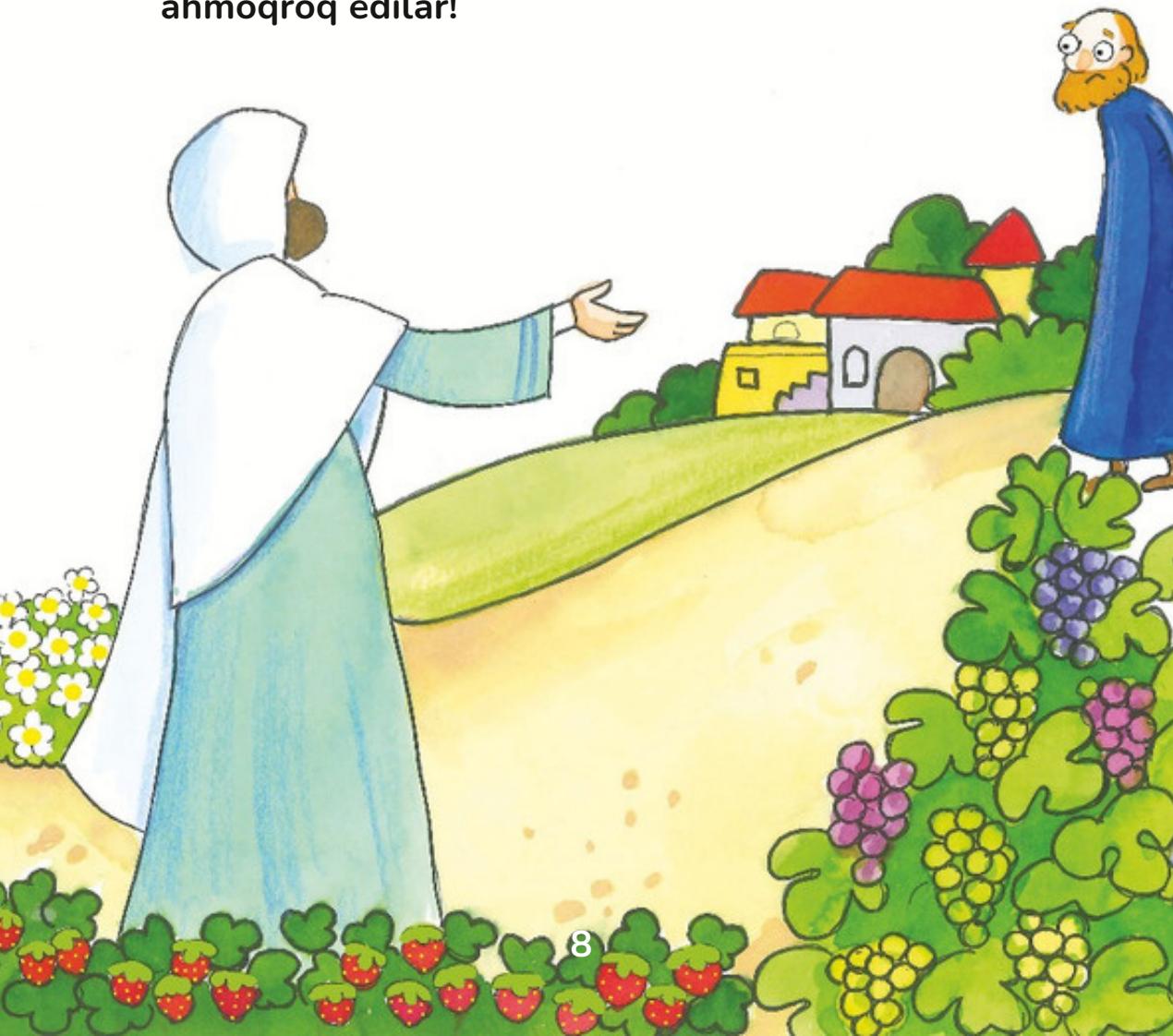

Ammo Nuh boshqacha edi! Alloh taologa shukr qiluvchi banda edi. Va u aslo Allohdan o'zgaga ibodat qilmas edi. U biror narsani xohlasa, faqat Allohdan so'rardi. Chunki hamma narsani Alloh yaratgan. Qo'rqqanida Allohdan najot so'rardi. Chunki Alloh hamma narsadan buyukdir. Va mazali bir meva yeganida, faqatgina Allohga rahmat aytardi.

Chunki faqatgina Alloh insonlar uchun
mazali mevalarni yarata oladi. Butlar
esa jonsiz va aqlsiz edi. Ammo ulardan
nimadir so'rayotganlar ulardanda
ahmoqroq edilar!

Va Alloh Nuhga payg'ambarlik berdi. Nuh
payg'ambar: "Ey qavmim", - dedi. Bu
toshdan, yog'ochdan, loydan yasalgan
haykallardan biror narsa so'rashni bas qiling,
endi! Faqat Allohdan so'rang! Va faqatgina
Allohgaga shukur qiling(rahmat ayting)!

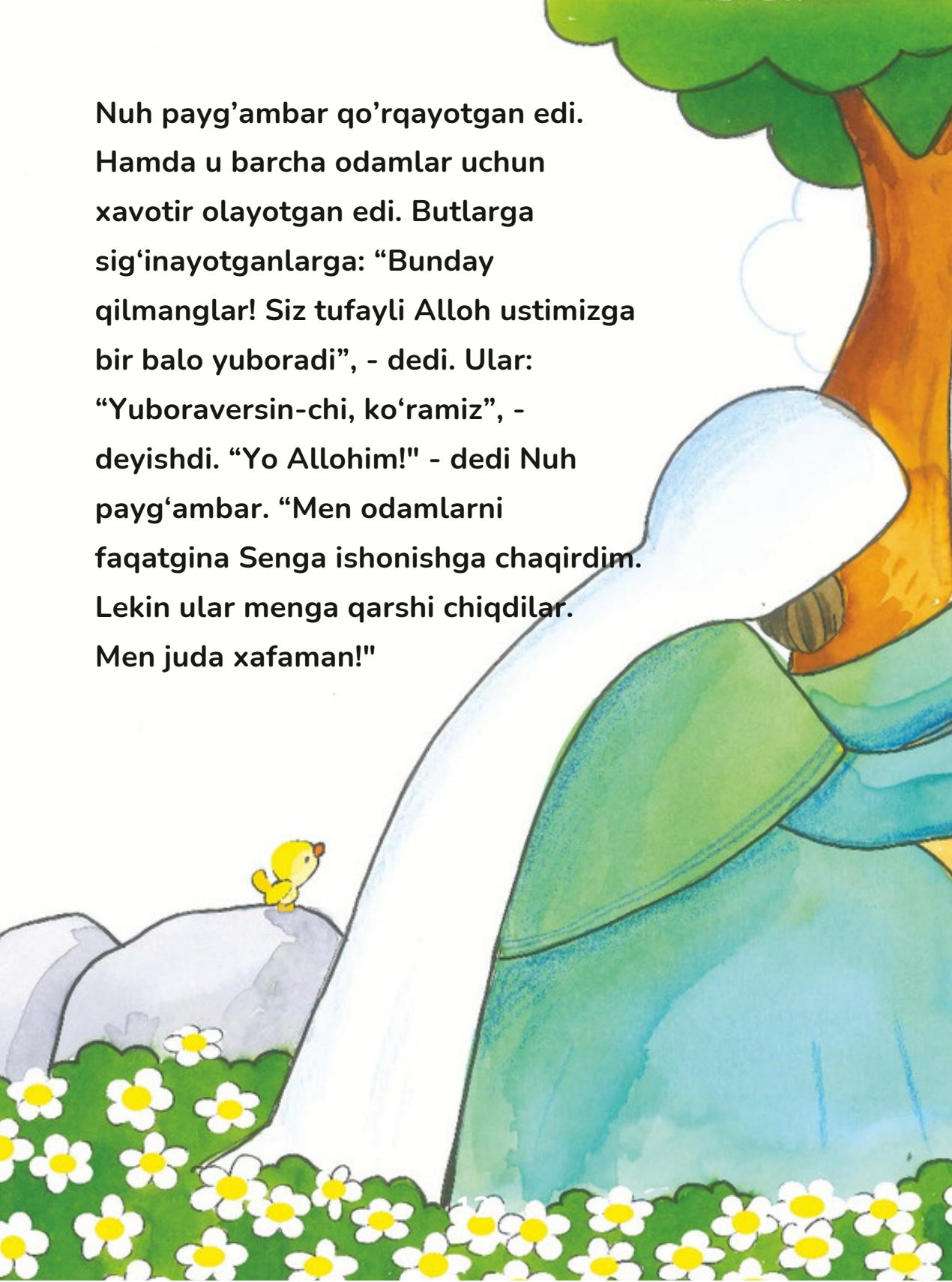
Odamlar Nuh payg'ambardan juda
g'azablanishdi. Ular, hatto, hujum
qilishmoqchi bo'lishdi. Juda ko'p
yomon so'zlar aytishdi. Va uni
toshbo'ron qilish bilan qo'rqtishdi...

Nuh payg'ambar esa Allohnning ular orasidan
tanlagan bir elchisi edi. Va hamma unga
ishonishi kerak edi. Yillar sel kabi o'tib ketdi.
Lekin juda kam odam Nuhga ishondi.
Ishonmaganlar (kofirlar) ishonganlar (iyomon
keltirganlar)ga juda yomon ishlar qilishdi.

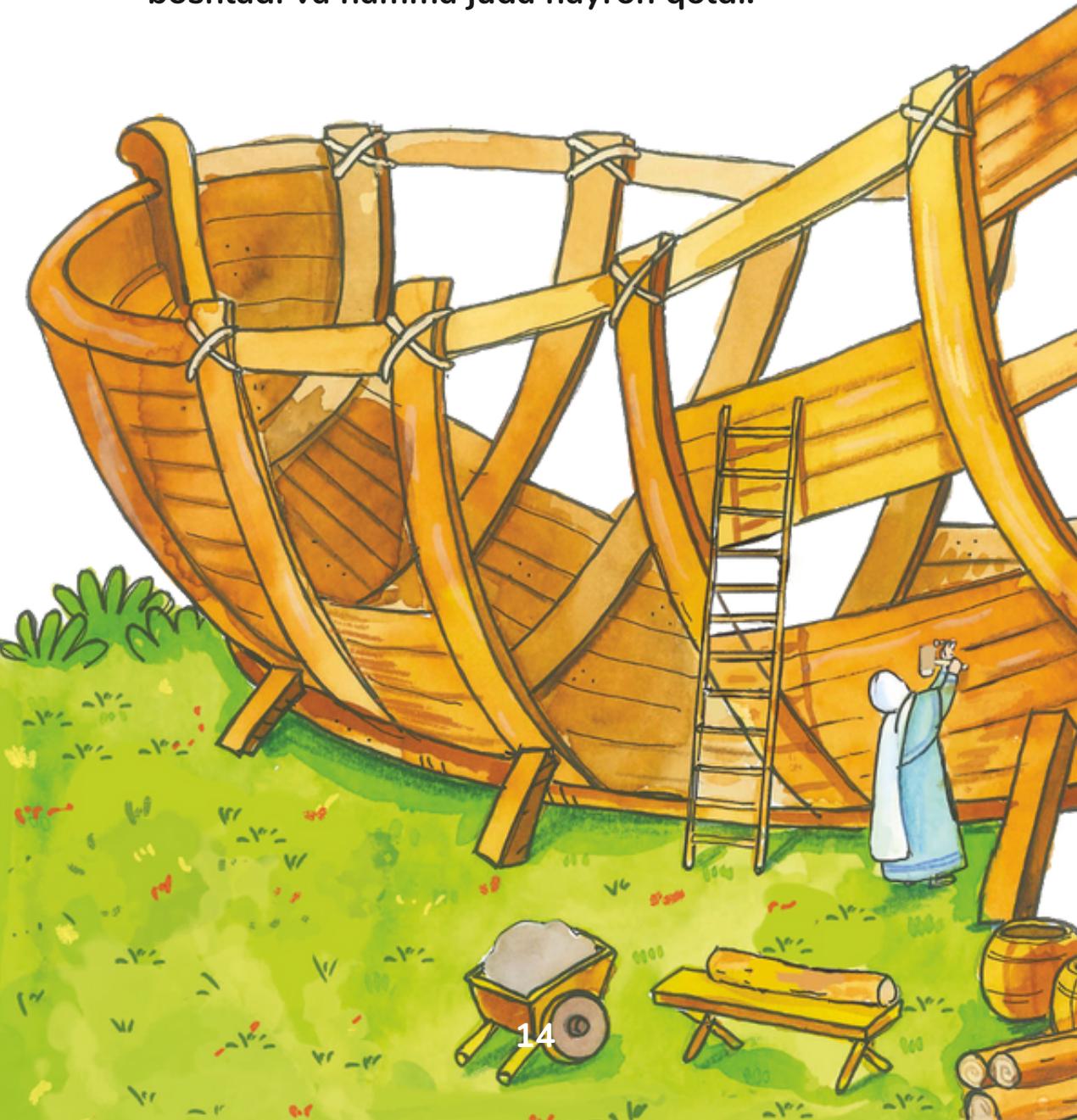
Nuh payg'ambar qo'rqayotgan edi.
Hamda u barcha odamlar uchun
xavotir olayotgan edi. Butlarga
sig'inayotganlarga: "Bunday
qilmanglar! Siz tufayli Alloh ustimizga
bir balo yuboradi", - dedi. Ular:
"Yuboraversin-chi, ko'ramiz", -
deyishdi. "Yo Allohim!" - dedi Nuh
payg'ambar. "Men odamlarni
faqatgina Senga ishonishga chaqirdim.
Lekin ular menga qarshi chiqdilar.
Men juda xafaman!"

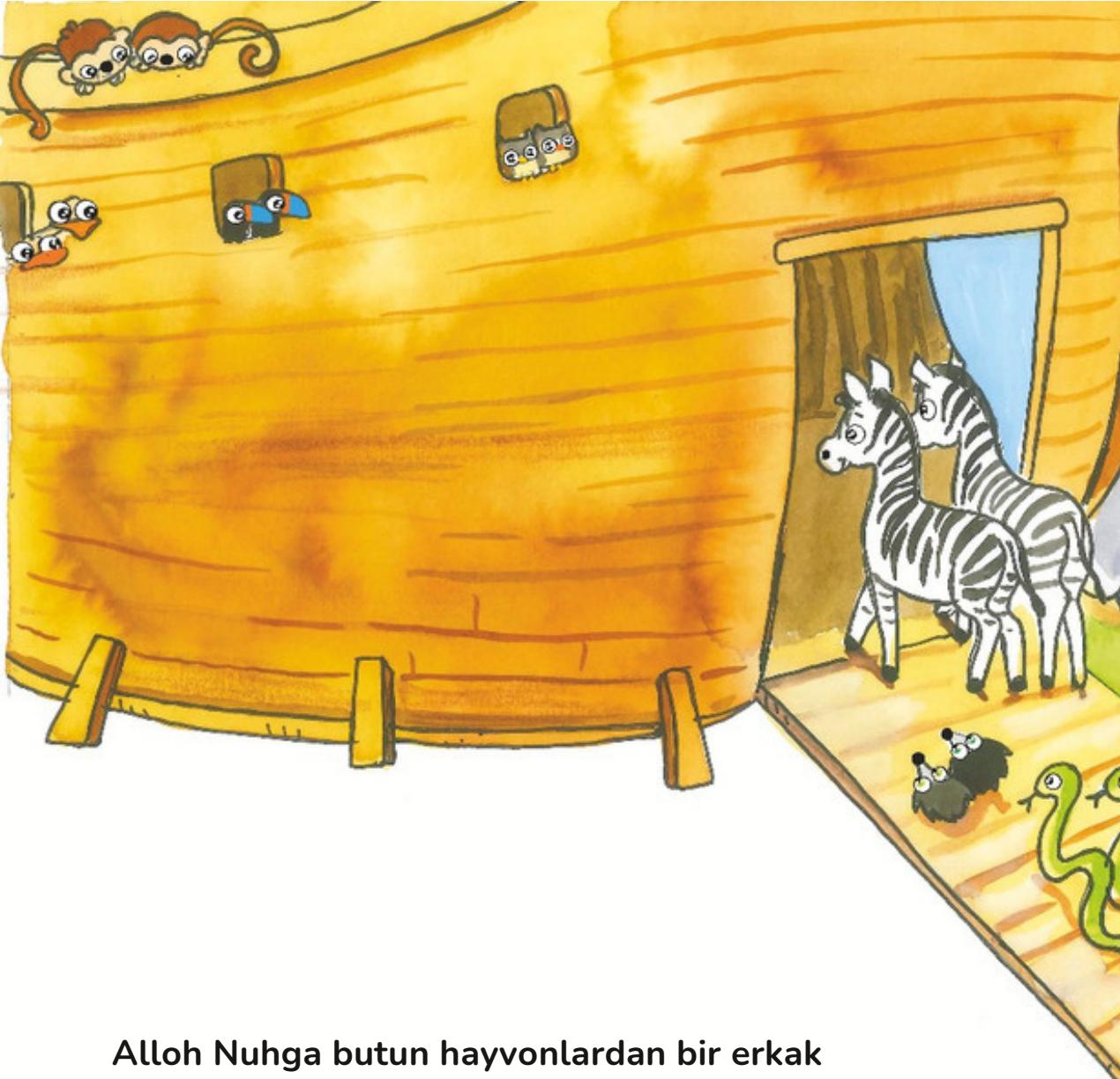
**Alloh Nuhga: "G'amgin bo'lma", -
dedi. Va bir kema yasashni buyurdi.
Bu - katta bir kema, juda katta kema.
Juda-juda katta bir kema! Lekin Nuh
payg'ambar kema yasashni bilmas
edi. Allah unga kemani qanday
yasashni o'rgatdi.**

Va Nuh payg'ambar darhol ishga
kirishdi. U daraxtlarni kesdi, og'ochlar
olib keldi. Kema sekin-asta bita
boshladi va hamma juda hayron qoldi.

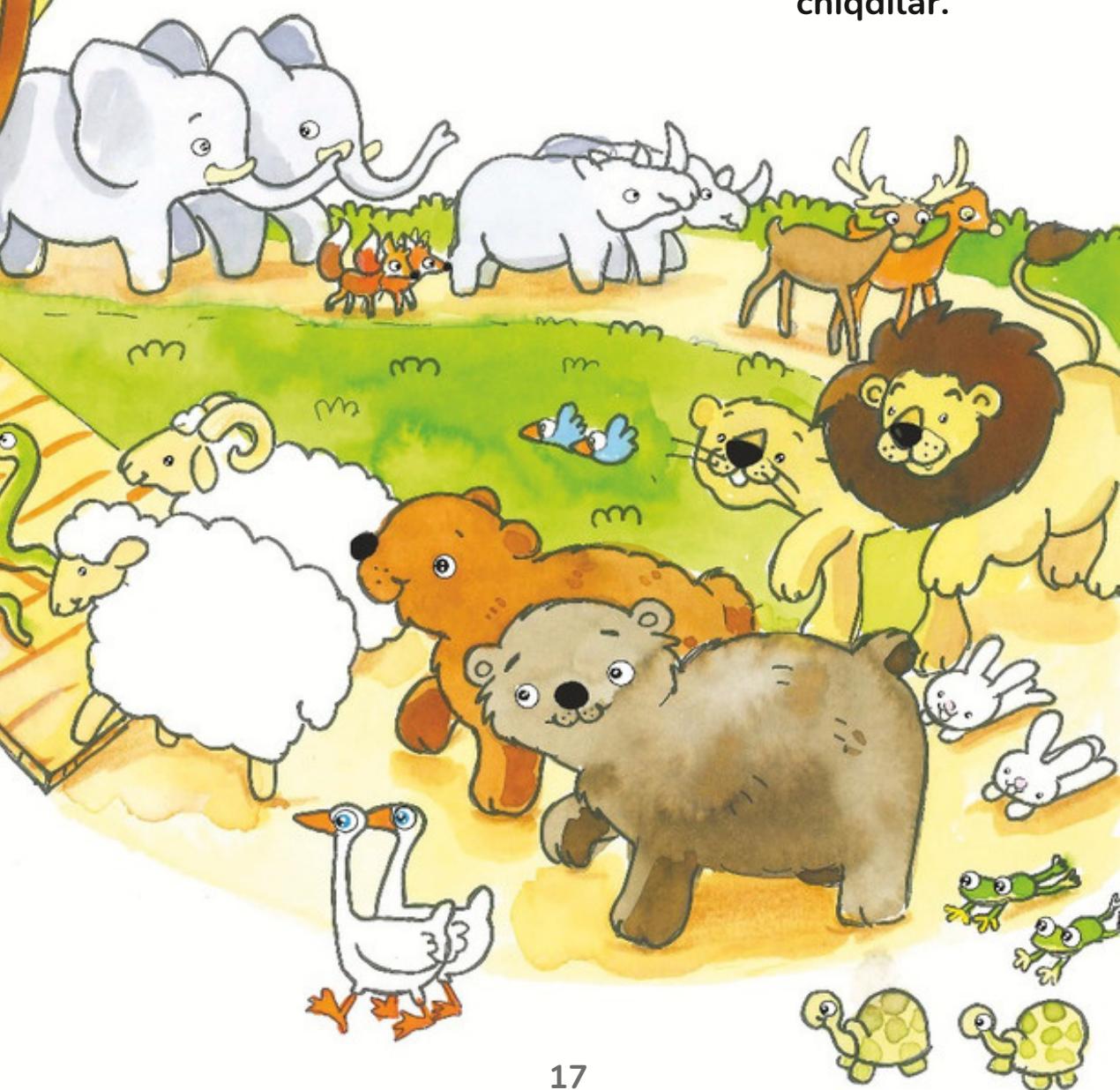

Nuh payg'ambarga ishonmaganlar:
XA-xa-xa! Bu kemani qayerda
suzdirmoqchisan deyishdi?!
Nihoyat kema tayyor bo'lди.
Qandayam katta kema edi bu!

**Alloh Nuhga butun hayvonlardan bir erkak
va bir urg'ochisini olishni buyurdi. "Kemaga
chiqing! Kemaga", - dedi Nuh payg'ambar.
"Tezroq bo'ling! Shoshiling!"**

Juft-juft hayvonlar va Allohga
iymon keltirgan insonlar
navbati bilan kemaga
chiqdilar.

Kemaning eshiklari mahkam yopildi. Va
birozdan so'ng osmonda gumburlagan ovoz
eshitila boshladi. So'ngra daxshatli bir
yomg'ir quya boshladi. Yomg'ir yog'averdi,
yog'averdi, yog'averdi. Butun yer yuzini suv
qoplaguncha yog'di. Va kema ko'tarilib
suzishni boshladi. Osmon ancha kunlar shu
tarzda gumburlab turdi. Yomg'ir ancha kunlar
yog'di. Bu bir to'fon edi.

Kemadagilardan boshqa hech
kimsa to'fondan omon qolmadi.
Eng baland tog'lar ustiga chiqib
olganlar ham suvga g'arq bo'lishdi.

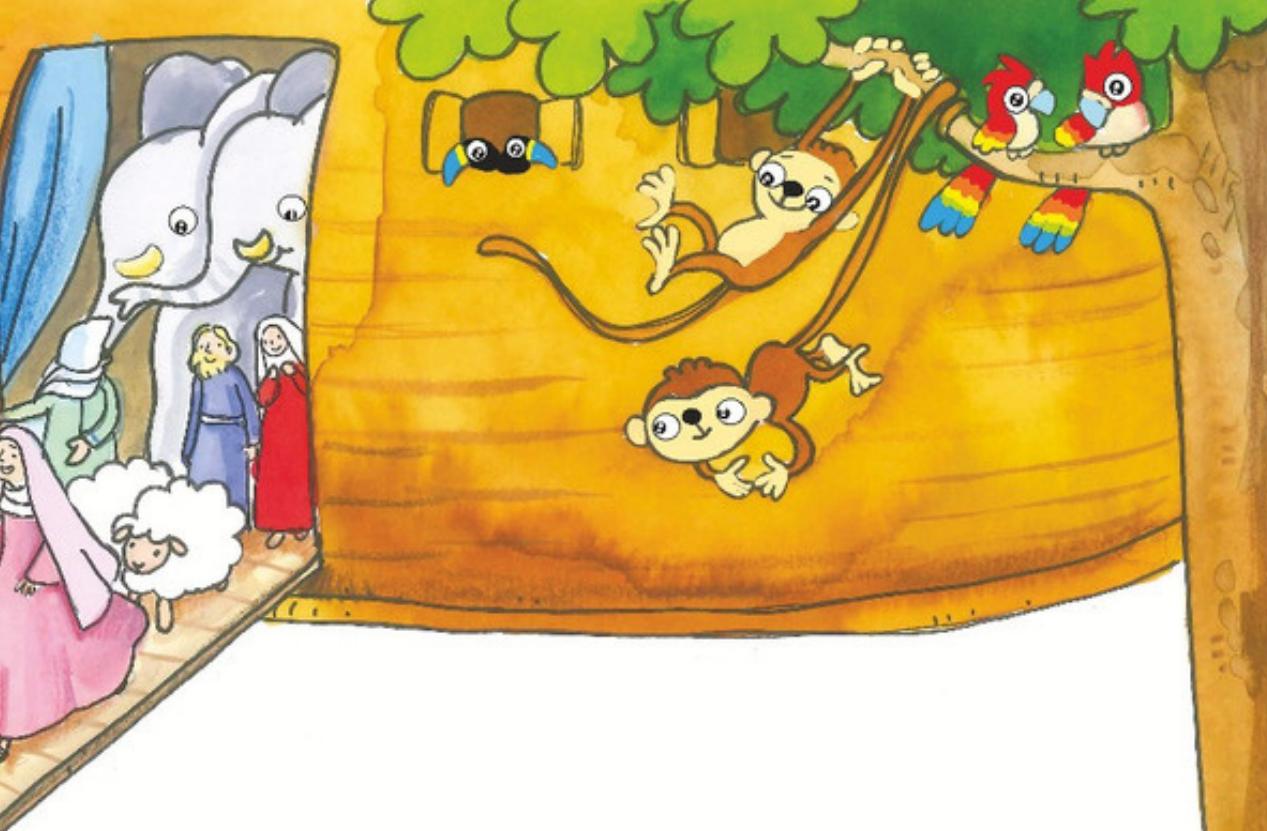
Oradan kunlar, haftalar, oylar o'tgandan
so'ng yomg'ir to'xtadi. Chunki Alloh uning
to'xtashini buyurdi. Allohning issiq va sariq
quyoshi katta bulutlar orqasidan yer yuziga
yangitdan tabassum qilib chiqdi. Kema
JUDIY tog'iga sog'-salomat kelib to'xtadi.

Juft-juft hayvonlar va iymon
keltirgan insonlar huzur va
halovat ichida kemadan
tushdilar.

Va yer yuzi yana kechalari
yulduzlarni va kunduzlari gullarni
ko'rganda "Alloh naqadar go'zal
yaratgan", - deydigan insonlarga
to'ldi.

TARJIMONLAR
GURUHI

*Ushbu asar turk tilidan o'zbek tiliga **Nuur** tarjimonlar
guruhi tomonidan o'girildi. Duolaringizdan umidvormiz!*

